UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE || IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.|| SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI IV.||

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Consalvi Fernandi ad quendam è Societate Iesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64627

Visual Library

præcones cauſſa conferebatur: ſed iam Bonzio
ror aliqua ex parte deferbuiſſe videtur. quo
ita multæ, ac diuerſæ numerentur ſectæ, ſuam
profiteri nos dicunt; Xingouini, idipſum Den
illi prædicent: Ienxuani Foben quoddam ſuum
xani Mion (diſciplinarum ea nomina ſunt) Ienc
ſes Amidam: Xintani denique Quoquium: ſed
mus, non longè aberit, quin omnes fateantur le
mi cœlorum terræque opificis noſtro præcon
mulgari: quem pro ſua infinita clementia facturi
confidimus, vt ipſum agnoſcant, agnitoque om
dem, & gloriam tribuant. Veſtras etiam atque
fratres mihi cariſſimi, & iſtius Eccleſiæ, qui
maximè, deprecationes imploro. Meaco iiij. N
nias, MDLX.

CONSALVI FERNAN
ad quendam è Societate Ieſu.

Hſce litteris nonnulla, frater
ſime, perſequar, quę, in Iapon
ſem, in vinea Domini geſta
ſabatur eo tempore Firand
Vilela, cuius iuſſu Gulielm
bis ære campano circumi
ad Chriſtianam doctrinam
diſcendam in templū cogeb
bus vnus admodum paruulus nondum ad
ſtianorum adiunctus; Gaſparem adijt Baptiſm
nopere efflagitans. quem Gaſpar, id ætatis p
tre ethnico, cùm prius perdiſcere iuberet ca
ſtianæ doctrinæ, reſpondit ille, nequaquam
turum, quoad Baptiſmo luſtratus eſſet. deniq
ad ſuos regreſſus, ita cum parentibus egit,
matremque, fatres, ac ſorores ad Baptiſmum
Ad aliud venio non minus mirabile. Diuturn
vexatus ethnicus quidam ex optimatibus, c
curationes fruſtra tentaſſet, ſuadenti Chriſti
dem,

dam, vt ad valetudinem recuperandam, Chriſtiana religione ſuſcepta, ad templum noſtrum accederet, aquamque luſtralem ebiberet; paruit ægrotus: ſtatimque in priſtinam valetudinẽ eſt reſtitutus. alij prætereà morbi complures in his regionibus eadẽ aqua pellũtur.

Alius Chriſtianus cùm è graui morbo iam prope animam ageret, me accerſitum rogauit, vt quoniam eſſem è Societate Ieſu, pro ſe Dominum deprecarer: ſanitatem ſe continuò recepturum. pſalmis ſeptem pœnitentialibus recitatis; magnam ipſius fidem Dominus reddita ſtatim valetudine remunerari dignatus eſt.

Profectus ex eo loco Gaſpar in inſulam quandam ad promulgandum Euangelium, incolas plus ſexcentos triduo baptizauit, Chriſtianæ fidei præceptis imbutos. quæ res tanto diabolum affecit dolore, vt vnum è Bonzijs eò miſerit, qui populo perſuaderet, falſa eſſe quæ Luſitanus concionator docuiſſet. qua re cognita Gaſpar confeſtim eodem legauit è noſtris, qui apertis rationibus aduerſarij mendacia redargueret. quæ res Chriſtianos non mediocriter recreauit.

Haud ita multo poſt, barbari tres è principibus ciuitatis, communi conſilio profecti ad excindendam Crucem in monte à Chriſtianis erectam, vixdum ſcelere perpetrato, inter ſe rixari cœperunt, ſibique inuicem idipſum facinus exprobrare: demum eò rixa peruenit, vt eo ipſo in loco, vbi Crux poſita fuerat, inter ſe ex prouocatione dimicauerint: quorum duo poſtridie manè mortui ibidem reperti ſunt: tertius vero nuſquam poſtea apparuit (ablatus à dæmonibus creditur) nec aliud quidpiã de illo auditũ eſt, nisi quod biduo poſt adoleſcens quidã repente ab immundo ſpiritu occupatus palã dicebat: ſe nimirum eſſe, qui Crucẽ præciderat, & propterea ſe in altera vita torqueri acerbiſſimè. quod videre Iaponij, rei occultandæ gratia adoleſcentem abſcondere ſtatuerunt, atque ita ex oculis noſtris euanuit, vt nihil de ipſo deinde cognouerimus, incertumque ſit, eum ne interfecerint. qui partim hiſce de cauſis, partim quòd ſexceatos quos dixi neophytos vide-

 rent

rent alios idola cremantes, alios in mare
concurſu ad Regem facto poſtularunt, vt
gni finibus pelleret. quib⁹ Chriſtiani cùm
reſiſterent, reſque iam ad arma ſpectare
miſit qui Gaſpari nuntiaret, nequaquam
in ſuo regno interimi: proinde ad Socios
quocirca in Bungum vbi erat eo tempore
rianus, inde conceſsit non ſine magno quidem
dolore: quippe qui in ſpem veniſſet, Regis ipſius
minum traducendi. is enim ſæpius Gaſpari
dixerat, ſe animo ac voluntate eſſe Chriſtianum,
Chriſtiano ſe gerere, quòd præclarè intelligeret
ſuperſtitiones quantum à veritate diſtarent.

Valetudinarium & ſodalitium, quod Miſericordiam
vocant, à Coſmo inſtitutum in vrbe Funaio
Bungenſis, ethnici magna cum approbatione
unt: cùm enim inter ſe ex animo ac verè non
rantur in primis, reperiri in toto orbe terrarum,
peres curet, iiſque neceſſaria cuncta ſuppeditet.

Duo ſanè admirabilia mihi narrata ſunt,
oppido contigère. ethnicus quidam è primoribus
tatis ancillam habebat Chriſtianam. atque
fermè Chriſtianos auerſantur, conuerſus ad
Cur, inquit, tu Chriſtiana es, cùm ego ſim ethnicus
continuò ab iſta religione receſſeris, hiſce ego
bus interficiam. Cui ſerua Dei, non eo conſilio
ſtiana ſacra ſuſcepiſſe reſpondit, vt iis mox
barbaros ritus rediret. tum herus eius perſecutus
gnita, cùm mortis minis interdixit, nè ex eo
Crucem adorandam ſeſe conferret. illa vero
ta præſidio, nihil idcirco ab inſtituta Crucis
ſtere, quoad eam herus obuiam in itinere
dit.

Alterum illud eſt. Paucis ante diebus,
hunc Firandi portum venirem, Sinarum
num quendam qui apud Sinas in vinculis
dem portum aduexit. Sinæ aliquot ibidem
tes cùm ad nauim acceſſiſſent, vt Luſitanum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quærere de nauarcho Sina populari ſuo cœperunt; quo conſilio Luſitanum in ea loca perducere auſus eſſet, cùm Rex Firandi ſacerdotem Luſitanum ex oppido pepuliſſet; niſi ſpoliari ſe ab Rege nauigio vellet, continuò Luſitanum interficeret. Hæc dum agitantur, diuinitus factum eſt, vt Chriſtianus Iaponius quidam interueniret. is vbi mœrentem Luſitanum aſpexit, ad eum confeſtim accedens, cauſſa mœſtitiæ cognita manu apprehenſum bono animo iubet eſſe: quantum per ſuas facultates liceat, nihil ei apud ſe defuturum. inde perducit domum, ibique hominem habuit quoad vſque nos eò peruenimus. Et ſanè Luſitanos Chriſtiani tanta beneuolentia proſequuntur, vt in eorum ædes æquè liber illis atque in ſuas ipſorum aditus ſit: ſed tum præcipuè præclarum amoris ſui documentum dedêre, cùm Iaponij facta in eos coniuratione arma ceperunt. quod vbi à Chriſtianis cognitum eſt, communi ſtatim conſenſu ad eorum defenſionem ſe vel capitis periculo compararunt: cùm ex eis quidā extrema iam ætate, reliquorum domos circumcurſaret, hortareturque omnes ad mortē pro Chriſtianis fortiter opperendā: quare perterriti barbari, à ſuſcepto conſilio deſtiterunt. Obſecrate fratres cariſſimi Dominū, vt huius gentis animos ad ſuos errores ac miſerias recognoſcendas illuminet. Cal. Decem. MDLX.

LVDOVICI ALMEIDAE AD ſocios in Luſitaniam.

IN ijs litteris, quæ à vobis ad nos aſſiduè perferuntur, inſignes amoris erga nos veſtri, & caritatis cernuntur notę: apparet etiam quanto ſtudio teneamini ad nos ſubleuādos in hæc loca veniendi. hanc plenā pietatis voluntatem, quoniā nos remunerari nō poſſumus, Dominus ipſe pro ſua benignitate compenſet: quanquā amori veſtro nos etiā aliqua ex parte reſpondeamus

 (quo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN